

Μας καθοδηγεί και μας εμπνέει

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης

Μέσα στην κατανυκτική ατμόσφαιρα της Εκκλησίας κατά τον μήνα Δεκέμβριο, εκτός από τα μεγάλα γεγονότα που εορτάζει η χριστιανοσύνη, λαμβάνουν χώρα και κάποια μικρότερα, μεγάλης όμως πνευματικής σημασίας. Ένα από αυτά ήταν και η σύντομη ομιλία του Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέου, στο μνημόσυνο του προ 25ετίας κοιμηθέντος Μητροπολίτη της ίδιας Μητροπόλεως, κυρού Σεβαστιανού, όπου έδινε το στίγμα της ζωής και της αξιομνημόνευτης εκκλησιαστικής πορείας του μακαριστού, δίνοντας έτσι την ευκαιρία στους πιστούς να αντλήσουν διδάγματα και μηνύματα επί τη ψυχική ωφέλεια των ιδίων και των οικογενειών τους.

Παραθέτουμε την ομιλία ως έλαβε χώρα:

Σήμερα, σεβαστοὶ πατέρες καὶ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, στὶς 6:35 τὸ πρωί, συμπληρώθηκαν 25 χρόνια ἀπὸ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημία τοῦ ἀοιδίου Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κυροῦ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ. Ὅταν τὸν Ἰούνιο τοῦ 1967 ἐξελέγη Μητροπολίτης τῆς Μητροπόλεως αὐτῆς, ἄφηνε μία ἐργασία πλούσια καὶ σπουδαία σὲ ἀποτελέσματα, τὴν ὁποία ἐπὶ 11 χρόνια εἶχε ἐργασθεῖ στὴν Μητρόπολη Ἰωαννίνων. Καὶ τότε εἶπαν κάποιοι, γιατί τὸν πῆραν ἀπὸ ἐδῶ καὶ τὸν πῆγαν σὲ μιὰ μικρὴ καὶ ἀσήμαντη Μητρόπολη ; Ὅμως ὁ Θεὸς εἶχε τὸ σχέδιό Του. Σ' αὐτὴ τὴν Μητρόπολη, τὴν μικρὴ, τὴν ἀκριτικὴ, τὴν ὀλιγάνθρωπη, τὴν φτωχὴ Μητρόπολη, ὁ Σεβαστιανὸς ἐργάσθηκε ὑπεράνθρωπα, τόσο στὸ κήρυγμα, ὅσο καὶ στὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, καὶ στοὺς Ἀγιογραφικοὺς Κύκλους καὶ στὴν λατρευτικὴ, γενικῶς, ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο, θὰ ποῦμε, ὅτι ἐδόξασε τὸν ἀείμνηστο Ἱεράρχη, ἦταν ὅτι ἀνέσυρε ἀπὸ τὴν περιφρόνηση καὶ τὴν ἀφάνεια τὸ Βορειοηπειρωτικὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖο τὸ ἔκανε πρῶτο ἐθνικὸ θέμα. Ἔκανε ὁμιλίες φλογερές. Περιοδεύσε, θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε, ὅλη σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα, στὶς μεγάλες πόλεις, μὲ συγκεντρώσεις πολυάριθμες καὶ μετέφερε τὸ δράμα καὶ τὸ κλᾶμα τῶν Βορειοηπειρωτῶν. Βέβαια, αὐτὲς οἱ ἐκδηλώσεις εἶχαν καὶ κόστος γιὰ τὸν ἀοίδιμο. Πέρα τοῦ ὅτι κάποιοι τὸν λοιδοροῦσαν καὶ κάποιοι τὸν ὕβριζαν, εἶχε μεθοδευθεῖ καὶ ἡ ἐξόντωσίς του, ἡ σωματικὴ, δηλ. ἐξόντωσις. Ὅμως, ὁ Θεὸς τὸν φύλαγε γιατί εἶχε ἀκόμη ἔργο μπροστὰ του νὰ κάνει. Ὁργάνωσε δύο Πανελλήνια Συνέδρια Ἐπιστημονικὰ γιὰ τὸ Βορειοηπειρωτικὸ στὴν Κόνιτσα τὸ 1987 καὶ τὸ 1990.

Ἐγγραψε βιβλία, ἔγγραψε ἄρθρα. Μὲ λίγα λόγια “δὲν ἔδωσε ὕπνον τοῖς βλεφάροις του “ χωρὶς νὰ μιλήσῃ καὶ χωρὶς ν’ ἀγωνισθεῖ γιὰ τὸ Βορειοηπειρωτικό.

Ἀλλὰ, βέβαια, οἱ ἄνθρωποι ἔχουμε κάποτε ἓνα τέλος. Καὶ τὸ τέλος αὐτό, ἦλθε στὶς 12 Δεκεμβρίου τοῦ 1994, ὅταν ὁ ἀοίδιμος νοσηλεύετο στὸ Πανεπιστημιακὸ Νοσοκομεῖο τῶν Ἰωαννίνων. Γιὰ νὰ δεῖτε πόσο μεγάλη ἦταν ἡ προσφορά τοῦ Σεβαστιανοῦ, ἓνα μόνο γεγονὸς θὰ σᾶς ἀναφέρω, τὸ ὁποῖο γνωρίζω ἐξ’ ἰδίας ἀντιλήψεως. Ὅταν ἐκοιμήθη καὶ μετεφέρθη τὸ σεπτὸ σκηνωμὰ του γιὰ ταρίχευση (ὥστε νὰ διατηρηθεῖ 1-2 ἡμέρες γιὰ νὰ τοῦ ἀποδώσουν τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν ὅσοι τὸν ἐγνώριζαν καὶ ἀπὸ μακριά) ἦμουν καὶ ἐγὼ παρὼν στὸ δωμάτιο ἐκεῖνο. Ἐξετίμησα τὴν προσπάθεια ποὺ κατέβαλε ὁ εἰδικὸς γιατρός καὶ σκέφθηκαμε νὰ τοῦ δώσουμε κάτι ὡς “ἀντίδωρο” τῆς προσφορᾶς του. Παίρνοντας τὸν λόγο τοῦ εἶπα ὅτι “γιὰ τὸν κόπο σας, κάτι θὰ σὰς προσφέρουμε μὲ πολὺ ἀγάπη”. Αὐτὸς ὅμως, ἐξεπλάγη καὶ εἶπε : “Θὰ πάρω ἐγὼ χρήματα γιὰ τὸν Σεβαστιανό. Μὰ, ἂν εἶμαι κάτι σήμερα τὸ ὀφείλω στὸν Σεβαστιανό”. Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸ ἀκούσαμε αὐτό, ἐμείναμε καὶ κατάπληκτοι καὶ συγκινημένοι.

Ὁ Θεὸς τὸν πῆρε σὲ ἀκμαῖα ἡλικία, 72 ἐτῶν ἦταν ὅταν ἔφυγε ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτό. Τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ βουλές του εἶναι ἀνεξιχνίαστες. Ὅμως ἡ σκιά του, ὁ λόγος του, τὸ παράδειγμά του, μᾶς καθοδηγεῖ καὶ μᾶς ἐμπνέει, γιὰ νὰ συνεχίζουμε τὶς προσπάθειες, τόσο στὸν ἀγρὸ τοῦ Κυρίου, μὲ τὸ κήρυγμα, τὴν κατήχηση καὶ ὅλα ὅσα προβλέπονται ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ μας διακονία, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ Βορειοηπειρωτικό, τὸ ὁποῖο τώρα διέρχεται μίᾳ ἐξόχως κρίσιμῃ φάσει.

Γι’ αὐτό, λοιπόν, ἄς ζητήσουμε τὶς εὐχὲς τοῦ μακαριστοῦ Ἱεράρχου, νὰ εὐχόμεθα ὁ Κύριος νὰ τὸν ἔχει κατατάξῃ “ἐν σκηναῖς δικαίων” καὶ νὰ δώσῃ ὥστε καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Ἔθνος, καὶ ἡ Βόρειος Ἡπειρος ἀλλὰ καὶ ὅλος ὁ κόσμος νὰ γνωρίσουν καλύτερες ἡμέρες, νὰ γνωρίσουν τὴν χάρη τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ὁποίου ἡ εὐλογία καὶ ἡ δύναμις, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, εἴθε νὰ σκέπει καὶ νὰ περιβάλει πάντας ὑμᾶς. Ἀμήν.